

Vlot en humoristisch, maar volkomen neutraal.

2526 Bram Klankenbergh krijgt van zijn oom een oud motorjacht cadeau. Aldus P. J. van Emburg in *Onraad op het radarscherm*. Met veel moeite weet Bram het beestje in orde te brengen. Met zijn vrienden gaat hij dan op vakantie naar Noorwegen. Hun radar wordt aanleiding tot een reeks spannende belevenissen met een onderzeeër. Spannend.

2527 Negatieve lectuur vormt *Een klopjacht op een kapitein*, door Willy van der Heide. De woordenschat van de drie helden en hun gedragingen als amateur-detective zijn zodanig, dat het boek elke positieve inslag mist.

2528 En tot besluit twee bakvisromannetjes: *Sjaan's reisavontuur* is van N. Schuttevaer-Velthuis. Tante Carla, haar nichtje Helmi, Els het notarisdochtertje en Sjaan het dienstmeisje gaan een Rijnreisje maken. De clou is, dat Sjaan als heldin optreedt en twee dieven ontmaskert. Er wordt een beetje geflirt. Het verhaal is goed geschreven, maar als reisverhaal is het waardeloos en als detectiveboek niet spannend genoeg.

2529 *Netty Wijchgel* schreef *Het dolle freuletje als detective*. Lolo, het dolle freuletje, maakt met man en vrienden per luxe-woonwagen een vacantiereis naar België. Hun eerste stopplaats is in de buurt van een oud, onbewoond buiten. Lolo wil er het hare van hebben, raakt danig in de knel en wordt ontvoerd. Reisgezelschap, politie en grenswacht komen in actie. Na een enerverende jacht wordt de dief geknipt. Een fris boek dat graag gelezen zal worden.

ANDERE LECTUUR VOOR JONGE MENSEN

2530 Voor de „historici” is er een boekje van Ina Boudier-Bakker: *Vier grote Oranjes*. Met een warme liefde voor het Oranjenhuis en een vrij grote mate van objectiviteit heeft de schrijfster getracht een portret te tekenen van Willem de Zwijger, Maurits, Frederik Hendrik en Willem III, de stadhouder-koning. Op deze

Mogen wij u voorstellen:

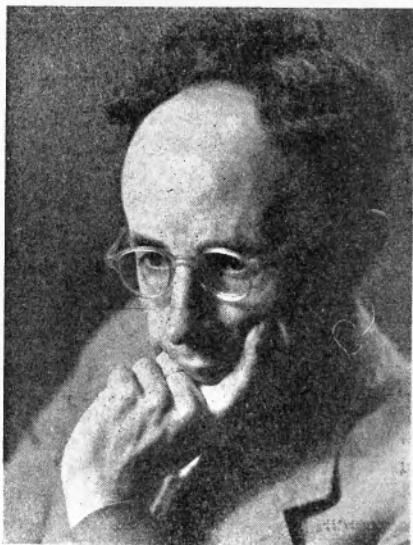
A. J. A. M. TIMMERMANS

Deze in 1907 geboren schrijver begon, naar hij ons verklaarde, zijn studie in de Letteren op zijn zevende jaar, toen hij in de Maastrichtse krant van die dagen het feuilleton probeerde uit te spellen over „Lydia, de blanke slavin” en „Phocis, de scheurmaker”.

Hij behaalde de hoofdkte en legde eind-examen gymnasium af, studeerde enkele jaren psychologie in Duitsland en Engeland, en werd in 1936 door de Regering aangewezen voor een studiereis van een half jaar naar Amerika, in verband met de inrichting van het L.O. aldaar.

Alphons Timmermans is auteur van 70 à 80 boeken, waaronder vele van paedagogische of didactische aard; 30 daarvan werden vertaald of zijn in vertaling. Hij schreef ook een filmscenario, dat in 1952 bekroond werd. Omstreeks 1930 begon hij met het schrijven van romans die „de wereld toch niet op haar grondvesten deden schudden”. Toen hij op het jeugdboek overschakelde, had hij echter onmiddellijk zeer groot succes. En zijn leven is in elk geval veel te kort „om nog alle boeken, boekjes, toneelstukken, filmscenario's te schrijven”, die hij nog zou willen brengen.

We laten de auteur aan het woord: „Ik schrijf het liefst vóór de jeugd of voor volwassenen óver de jeugd. Een kind is het mooiste dat er bestaat en men komt er nooit op uitgekeken. Het is altijd nieuw en men kan er eeuwig van

leren. Zodra men dit inzielt, kan men er niet meer over zwijgen."

Zijn dierbaarste boek gaat over drie kleine kleuters: „Het is reeds lang klaar, maar ik moet het nog schrijven."

Over zijn roeping zegt hij: „Schrijven is een ziekte, waarvan men niet kán en niet wíl genezen. Men is er mee gestraft en men is er gelukkig mee. — Schrijven voor kinderen is moeilijker dan schrijven voor volwassenen. Men heeft slechts een zeer beperkt aantal toetsen ter beschikking en moet toch een leuke melodie spelen. Bovendien moet men kunnen kruipen in de huid van het kind, kijken door de ogen van het kind en de lucht kunnen inademen, zoals alleen een kind dat kan. — Helaas is het aantal beunhazenschrijvers ontstellend groot. Deze zouden ongetwijfeld zacht en kalm in den Heer ontslapen, als de ouders, ooms en tantes

laatste valt het meeste licht. Dit gaat zelfs met een tikkeltje romantiek gepaard. Van hoog letterkundig gehalte kan men niet spreken.

In de novelle *Kinderhand* tekent *Til Brugman*, hoe Jan Heuvel, de oudste van 4 kinderen, wier ouders zijn overleden, een voortdurende mislukking in zaken, langzaam verdwaast. Deze vreemde en steeds meer vervreemdende man heeft alleen contact met kinderen, de enige die hem verstaan en waarderen. Het verhaal is zeer goed geschreven met veel vondsten van erbarmende humor en speelse verbeelding.

EEN UNIEK KINDERBOEK VAN PIET WORM

Aan één enkel boek een heel aparte bespreking wijden, doen we in onze *Idil-Gids* niet gauw, aangezien ons daartoe de ruimte ontbreekt. Maar als dan in die enorme stroom van jeugdlectuur die ongeveer dagelijks bij ons binnenkomt, ineens een boek zich naar voren dringt door zijn reuzenformaat van bijna een halve meter hoogte, en dat boek verschijnt dan tegelijk in New York en in Toronto, terwijl Engeland, Duitsland, Zweden, Zwitserland en Israël dat voorbeeld zullen volgen, dan wordt het een gaarne begroet uitzonderingsgeval.

Die uitzondering bezorgt *Piet Worm* met zijn *De 3 paardjes*. Dit zo aparte kinderboek is geheel van de originele lithografieën (in kleuren) gedrukt, waardoor aesthetisch een fraai resultaat bereikt werd, nu schrijver en tekenaar een en dezelfde persoon zijn. Drie kleine paardjes, een wit, een zwart en een bruin, zijn de hoofdfiguren. Zij spelen wat in de wei en als zij gelach horen, blijkt dat afkomstig van een boom. En die boom blijkt... *Piet Worm*. De paardjes willen naar de stad; hun vriend *Piet* zorgt voor een kostelijke maskerade. Zij worden door B & W ontvangen als de verwachte prinsessen. 's Avonds komt de misleiding aan het licht. Ons viertal wordt de volgende dag, als de echte prinsessen ge-

2531

2532

komen zijn, op hun voorspraak uit de gevangenis bevrijd. De prinsesjes nemen de paardjes mee, terwijl arme Piet alleen achterblijft. — Wat er verder gebeuren zal? Dat weet Piet Worm alleen, want hij heeft met zijn Amerikaanse uitgever een contract moeten tekenen, dat er minstens drie vervolgen op het verhaal geleverd worden!

Ook van het tekenwerk zullen de kleinen, net als hun vaders en moeders, telkens en telkens genieten.

HERDRUKKEN VRAGEN UW AANDACHT

Hoewel wij al zo vaak het voornemen hebben gemaakt, geen herdrukken meer te bespreken omdat we zo moeten woe- keren met de plaatsruimte, deed zich thans een „technische storing” voor, waardoor een hele serie herdrukken aan de beurt kan komen — (Deze titels zijn niet in het *Bibliografisch Register* opgenomen.)

- 2533 *Het kabouterhuis*, door C. M. van Hille-Gaerthé, brengt een 20 korte verhalen op charmante wijze verteld. Door die avonturen na te spelen en met hun eigen fantasie aan te vullen, zullen de kinderen er langer en intenser van genieten. Een korte handleiding is aan de verhalenreeks toegevoegd. Enerzijds is het een voorleesboek, anderzijds een werkelijke aanwinst voor de speelgoedkast. Tjeerd Bottema zorgde voor aardige illustraties. (VIC — Van der Peet — geb. f 5,90).
Van Rie Cramer verschenen in herdruk *Otje de Bas* en *Het engeltjesboek*. Het zijn twee fijne kinderboekjes; de gewone dingen in het kinderwereldje van Otje worden kinderlijk beschreven en schrijfster weet zo over bloemen, planten en dieren te praten, dat het kind hiervoor liefde krijgt; en in het tweede staan leuke versjes. Beide boekjes zijn loffelijk geïllustreerd. (VIC — G. B. van Goor Zonen — resp. geb. f 2,25 en f 1,50).
Er zijn vier boekjes van F. H. N. *Bloemink: Wim en de maan. Hek en kip*,
2536 *Paljas en de bij* en *Does in het bos*. In

Vervolg „Mogen wij u voorstellen”

alleen *goede* jeugdlectuur kochten. Dat schijnt echter verschrikkelijk moeilijk te zijn.”

De tegenwoordige strip-manie acht hij een stap achteruit, omdat ze de vervlaking en passiviteit bevordert. En dan komt hij nog eens terug op dat zo aparte vak van de jeugdschrijver: „Ook jeugdboeken moeten „literair” zijn op hun manier. Een jeugdschrijver is geen áankomend schrijver, hij is een ánder schrijver dan iemand die voor volwassenen schrijft. Dat inzicht begint gelukkig langzaam baan te breken. En het lijkt niet uitgesloten, dat de tijd komt dat het volledig wordt erkend. — Wie werkelijk goed schrijft voor de jeugd, wordt ook graag gelezen door volwassenen. Ik zou haast zeggen: dat is een wezenskenmerk van een goed jeugdboek.” En over de katholieke jeugdboeken krijgen we te horen: „Het jeugdboek is katholiek in de mate, waarin de auteur katholiek is, omdat een boek is, wat de auteur is. Het is een afstraling van zijn geest, zijn gemoed, zijn hart, van zijn hele zijn. Hij moet niet proberen daar iets aan toe te voegen, dat gaat niet. Niemand geeft wat hij niet heeft. Is hij doorleefd katholiek, dan zal dat ook in zijn boeken blijken. — Maar God beware ons voor katholieke jeugdboeken, waarin de auteur, om welke redenen dan ook, doet alsof. Men schrijft geen katholieke boeken door er een katholiek sausje overheen te gieten. Dergelijke boeken hebben een averechtse uitwerking en wekken op den duur slechts afkeer bij het gezonde kind. Daarom mag men aan de schrijver twee eisen stellen: Hij moet het

vak verstaan en hij moet iemand zijn. Veel jeugdschrijvers van tegenwoordig verstaan ófwel het vak niet óf zouden beter kunnen schrijven onder het pseudoniem Niemand."

Met deze ontboezeming van Alphons Timmermans hebben onze lezers weer de nodige meditatiestof. L. v. d. H.

- 5238 al deze verhaaltjes („om zelf te lezen”) zijn alle moeilijke woorden vermeden. Naar de inhoud zijn het gewone, kleine belevenissen in bonte afwisseling. Veel illustraties. (VIc — G. B. van Goor Zonen — f 0,95 per deel).
- 2539 Al vaak hebben we aandacht gevraagd voor de Harlekijntjes-serie van *Josephine Siebe*. Een herdruk bereikte ons van *Harlekijntje met vakantie* en *Harlekijntje in de stad*. Het zijn de vrolijke, dollen avonturen van een levende Jan Klaassen die, hoewel onverbeterlijk in zijn ondeugendheid, toch een goed hartje heeft. De volwasseneren zijn uitstekend getypeerd! (VI b-c — Van Holkema & Warendorf — f 2,75; geb. f 3,90 p. st.)
- 2540 *De hoogvliegers*, door *Leonard Roggeveen*, gaat over een vliegerwedstrijd bij gelegenheid van een jubileum. Een der deelnemers haalt een streek uit en krijgt later berouw. Een prettig jongensboek in de echte Roggeveen-stijl. (VIb, J — G. B. van Goor Zonen — f 1,20).
- 2541 De beroemde Dolittle-serie van *Hugh Lofting* heeft wel geen aanbeveling meer nodig. Ook de herdrukken *Het circus van Dr Dolittle* en *De dierentuin van Dr Dolittle* zijn kostelijk en amusant. Dr Dolittle is een dierenvriend, die de uitzonderlijke gave bezit de diertaal te spreken en te verstaan. Dit stelt hem in staat de dieren te helpen en buitengewone dingen met hen te verrichten. De aantrekkelijke illustraties van de schrijver doen het zeer goed. (VIb — G. B. van Goor Zonen — f 3,—; geb. f 3,95 per stuk.)
- 2542 In de Zilver-serie verscheen als nr 7 de zesde druk van *Het zeerooversjongetje*, door *Marie C. van Zeggelen*. Alfoerse

Boeken

die in Uw
„Klasse-bibliotheek”
niet lang op de
plank zullen staan

- IN HET WITTE LAND
door *Herman Steylen*.
2e druk, 152 blz. Geb. f3,95.
Een oorspronkelijk verhaal van Eskimo's en rendieren in het hoge Noorden.
  - KOERT WIELS
door *Jan de Fariet*.
160 blz. Geb. f 3,95.
Een boeiend boek over de ontdekking van het verzonken eiland Atlantis.
  - DICK EN DE WELO-STRALEN
door *P. v. d. Laan*.
152 blz. Geb. f 3,95.
Spannende avonturen rondom een geheimzinnige uitvinding.
  - HET ZONDERLINGE TESTAMENT
door *Leonard Roggeveen*.
160 blz. Geb. f 3,95.
Een boek van Roggeveen behoef geen nadere aanbeveling.
  - DE GEHEIMZINNIGE VERDWIJNING VAN TONNETJE
door *J. H. Secker*.
128 blz. Geb. f 3,25.
Tonnetje valt in handen van een roversbende. Een spannend jongensboek.
- In de boekhandel verkrijgbaar
G. B. VAN GOOR ZONEN'S U.M.N.V.
Postbus 290 - 's-Gravenhage